

Nr 319.

Av herrar **Löfgren** och **Nilsson** i Svalöv, om viss ändring i personalförteckningen för länsstyrelserna.

Årets statsverksproposition, bilaga 13, elfte huvudtiteln, innehåller under punkt 169 äskande angående avlöningsstat för länsstyrelserna. Denna stat grundas på 1952 års riksdags beslut att godkänna propositionen nr 155, vari uppdragits riktlinjer för en omorganisation av länsstyrelserna, vilken trätt i kraft den 1 januari 1953. Länsstyrelserna har indelats i sektioner med var sin sektionschef. Landskanslierna har härvid — fränsett Gotlands län — hänförs till två grupper med resp. tre och fyra sektioner.

Sektionssystemet har prövats under fyra år vid fem länsstyrelser. Härunder har den sektionsindelning följts som nu fastställts för alla länsstyrelser med det enda undantaget i fråga om landskanslierna, att i Malmöhus län funnits ytterligare en sektion, ekonomisektionen. Här har handlagts bl. a. kommunala mål, utsokningsärenden och ärenden angående brandväsendet. Enligt den nu fastställda planen för hela riket hänföres de två förstnämnda ärendegrupperna till allmänna sektionen samt brandväsendet till försvarssektionen. I Malmöhus län har emellertid jämväl brandväsendet lagts på allmänna sektionen. I rikets största län får således landskansliets allmänna sektion ett avsevärt större arbetsområde än vid övriga länsstyrelser. Detta är så mycket märkligare som chefen för denna sektion samtidigt skall tjänstgöra som ställföreträdare för landssekreteraren.

På ekonomisektionen har under försöksverksamheten antalet jurister utgjort tre å fyra, varjämte funnits två landskanslistor och särskild biträdespersonal. Detta torde utvisa, att arbetsbelastningen å sektionen varit betydande. Som sektionschef har hela tiden tjänstgjort en länsassessor i lönegrad Ca 30. På grund av sektionens indragning har hans tjänst förts på övergångsstat. Han har innehaft länsassessors tjänsteställning sedan 1942. Under hela denna tid har han utfört föredragning inom de ärendegrupper, som ingått i ekonomisektionen. Att denna sektion fanns under försöksverksamheten i Malmöhus län (men icke i övriga län) berodde således på att nämnda ärendegrupp sedan lång tid före försöksverksamheten sammanhållits som en enhet.

Erfarenheten har visat, att arbetet på ett landskansli av samma storlek som i Malmöhus län kan ordnas rationellare om ärendegrupperna sammanföres på ungefär samma sätt som hittills. Möjligheten att genomföra den centralisering som var syftet med omorganisationen ökas om ekonomisektionen bibehålles. Härigenom skulle man även kunna taga tillbörlig hänsyn till föreliggande personliga förhållanden. Den befattningshavare i Ca 30, som

tjänstgjort som sektionschef under fyra år och som har en mycket lång tjänstetid (nära 30 år), har genom ekonomisektionens indragning gått miste om den uppflyttning till lönegrad Ca 32 som han annars kunnat räkna med.

Det bör jämväl framhållas, att om ekonomisektionen bibehålles ärendenas behandling kan i viss omfattning rationaliseras, varigenom kostnaden för uppflyttning av en tjänst med två lönegrader mer än väl kompenseras.

Under åberopande härav får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i personalförteckningen för länsstyrelserna skall uppföras ytterligare en tjänst i Ca 32 vid landskansliet i Malmöhus län, varvid en länsassessors-tjänst å övergångsstat i Ca 30 indrages.

Stockholm den 27 januari 1953.

Sigfrid Löfgren.

Eric Nilsson
i Svalöv.